

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Daňkovou v právní věci **žalobce V.D.**, bytem ..., *zastoupeného JUDr. Františkem Siegelem, advokátem, se sídlem Karlovy Vary, Dr. Davida Bechera 19*, proti **žalované Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Karlovarského kraje**, se sídlem Karlovy Vary, Závodní 386/100, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. května 2012, čj. KRPK-23601/Č.j.-2012-1900DP,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje, ze dne 3.5.2012, čj. KRPK-23601/Č.j.-2012-1900DP, se **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení ve výši 11 640 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Františka Siegla, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 8.10.2010 v 15:10 hodin se měl V.D., (dále jen „žalobce“) dopustit přestupku tím, že v obci Sokolov, ul. Kraslická řídil osobní automobil zn. Mercedes Benz, RZ... a za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem na sedadle, přestože sedadlo jím bylo povinně vybaveno. Tímto jednáním se měl žalobce dopustit přestupku dle ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*přestupkový zákon*“) porušením ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“). Přestupek byl projednán v blokovém řízení a žalobci měla být uložena pokuta ve výši 200 Kč pokutovým blokem série AN/2009 č. N 7884915 – N 7884916, kterou na místě zaplatil a na dílu „A“ stvrdil svým podpisem.

Dne 15.2.2012 obdržela Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, územní odbor vnější služby Sokolov, dopravní inspektorát (dále jen „*dopravní inspektorát*“), žalobcovu žádost o obnovu řízení z důvodů uvedených v ust. § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších novel (dále jen „*správní řád*“ nebo „*s.ř.*“). Žádost odůvodnil tím, že pokutový blok série AN/2009 č. N 7884915 – N 7884916 ze dne 8.10.2010 se ukázal nepravdivým, když je znaleckým posudkem č. 767/2012 z oboru písmoznalectví (specializace ruční písmo) ze dne 12.2.2012 zpracovaným znalkyní Mgr. Ninou Trojanovou jednoznačně prokázáno, že žalobce pokutový blok nepodepsal a nemohlo tak být řízení o příslušném přestupku pravomocně vůči jeho osobě skončeno. Také poukázal na skutečnost, že již v předchozí žádosti o povolení obnovy uváděl, že v predmetný den shora uvedené vozidlo vůbec neřídil a tedy se nedopustil a ani nemohl shora uvedeného přestupku dopustit. Žalobce připojil k žádosti znalecký posudek.

Dopravní inspektorát rozhodnutím ze dne 9.3.2012, č.j. KRPK-23601/ČJ-2012-190906 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“) podle § 100 odst. 6 správního řádu žádost žalobce o obnovu řízení zamítl. V odůvodnění uvedl, že při rozhodování o obnově vycházel z žalobcovy žádosti, z kopie pokutových bloků, z úředního záznamu policisty a znaleckého posudku. Rozhodnutí o přestupku bylo vydáno na podkladě zjištění policisty zaznamenaného na pokutových blocích, které na dílu A stvrdil žalobce svým podpisem a o kterém nemá žádné pochybnosti. Všechny zákonné podmínky pro vyřízení věci v blokovém řízení byly splněny a rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Dopravní inspektorát má za to, že žalobce „...*má možnost sám podat trestní oznámení pro podezření z přečinu „Poškození cizích práv“ dle ustanovení § 181 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, proti osobě, která měla údajně řídit vozidlo zn. Mercedes Benz, RZ... v době spáchání přestupku. Teprve až bude pravomocným rozhodnutím soudu prokázáno, že p. D. byl onou osobou poškozen na cizích právech, máme za to, že bude prokázáno i spáchání přestupku jinou osobou, kdy nebyl za jízdy na sedadle připoután bezpečnostním pásem a tím dojde k prokázání dříve neznámé skutečnosti, která existovala v době původního řízení, jak je správním řádem požadováno jako podmínka pro obnovu řízení.*“

K odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje, odbor služby dopravní policie (dále jen „*žalovaná*“) rozhodnutím ze dne 3.5.2012, č.j. KRPK-23601/Čj.-2012-1900DP (dále jen „*napadené rozhodnutí*“) za použití ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu změnila výrokovou část prvoinstančního rozhodnutí tak, že před název advokátní kanceláře doplnila označení účastníka řízení (žalobce v této věci), a dále podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobce zamítl a prvoinstanční rozhodnutí po změně potvrdila. V odůvodnění uvedla, že „*Odbor služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně nashromážděného spisového materiálu s tím, že nevyšly najevo žádné dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž byly dány ku prospěchu, nemohl uplatnit v původním řízení, jak uvádí § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Zdejší správní orgán má za správné, že totožnost přestupce byla na místě prokázána. Totožnost byla na místě ověřena jednak předloženým dokladem, kdy byla porovnána fotografie z předloženého dokladu s podobou přestupce, kde byla zjištěna shoda.*

Hlídku na místě dále provedla lustraci osoby v centrálním registru osob i vozidla v informačních systémech Policie ČR. Ani z těchto lustrací nevyšly žádné skutečnosti, které by bránily užití institutu blokového řízení. Číslo řidičského průkazu bylo zapsáno do pokutového bloku. Ze znaleckého posudku vyplývá, že "Kopie policejně ověřené kopie podpisu předpokládaného znění „D..." na kopii pokutového bloku N 7884915 je jednoznačně kopií padělku". K tomuto je třeba uvést, že do současné doby nebylo prověřeno oznámení o podezření z trestného činu "Poškození cizích práv" dle § 181 zákona č. 40/2009 Sb., tr. zákoník, ve znění pozdějších předpisů. V případě, že bude pravomocným rozhodnutím prokázáno, že se pan V.D. přestupku ze dne 8. 10. 2010 nedopustil, bude následovat postup ve smyslu § 100 odst. 4 správního řádu. Pravomocné rozhodnutí o přestupku vydané v blokovém řízení dne 8.10.2010 pod č.j. KRPK-54963/Př-2010-190906 pak bude zrušeno."

Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Žalobu odůvodnil tím, že rozhodnutím žalovaného došlo ke zkrácení práva žalobce v důsledku porušení jeho procesních práv a k porušení pravidel správního řízení.

Žalobce se z výpisu z bodového hodnocení řidiče dozvěděl, že se měl dne 8. 10. 2010 údajně dopustit přestupku v dopravě, který měl být pravomocně vyřešen v blokovém řízení, kdy měl být vydán pokutový blok pod č. AN/2009 7884915 a AN/2009 7884916 ze dne 8. 10. 2010 (dále jen „*pokutový blok*“). Nebyl si vědom toho, že by uvedený přestupek spáchal, a tak si pořídil z příslušného spisu fotokopii pokutového bloku. Po prostudování bloku dospěl k závěru, že není opatřen jeho podpisem, a proto si nechal zpracovat znalecký posudek. Znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví (specializace ruční písmo), zpracovaným Mgr. Ninou Trojanovou, znalkyní, pod č. 767/2012, bylo jednoznačně prokázáno, že podpis na pokutovém bloku není podpisem žalobce a že se jedná o padělek jeho podpisu.

V souladu s ust. § 100 správního řádu podal tak žalobce návrh na obnovu řízení, kterému nebylo vyhověno. Žalobce má za to, že podmínky pro povolení obnovy řízení byly splněny, když vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které existovaly již v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. Tyto skutečnosti v žádosti o povolení obnovy řízení řádně uvedl a doložil tím, že připojil znalecký posudek. Bylo povinností žalovaného, aby se tímto novým důkazem zabýval a řádně jej přezkoumal, což však neučinil. V napadeném rozhodnutí žádným způsobem neposoudil ani nezhodnotil novou skutečnost. Namísto toho jen doporučil žalobci podat trestní oznámení. Takovým postupem žalovaný deleguje a nezákonně přesouvá svou pravomoc a povinnost na další orgány státní správy.

Blokové řízení je řízením specifickým, zkráceným, zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Podmínkou pro uložení pokuty v blokovém řízení je, že pokutový blok obsahuje veškeré zákonem stanovené formální náležitosti uvedené v § 85 odst. 4 přestupkového zákona, mimo jiné vlastnoruční podpis osoby obviněné z přestupku. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 přestupkového zákona. Tento závěr jasně vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29.12.2010, č.j. 8

As 68/2010-81, z rozhodnutí téhož soudu č.j. 8 As 69/2011-42 a č.j. 9 As 2/2011-93. K podpisu pokutového bloku ze strany žalobce však dle závěrů znaleckého posudku vůbec nedošlo.

Rozhodnutí o přestupku vydané v blokovém řízení je nicotným správním aktem. Správní řád pojem nicotnosti rozhodnutí zná a to v § 77 a následujících. Podle § 78 odst. 1 správního řádu se pak nicotnost zjišťuje a prohlašuje z moci úřední, a to kdykoliv. Žalovaný podle názoru žalobce byl povinen buď zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit správnímu orgánu, který je vydal, k novému projednání a rozhodnutí nebo měl sám vyslovit jeho nicotnost.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 2.8.2012 navrhla, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl. Především v něm předeštlá všechny právní kroky, které žalobce ohledně uložené blokové pokuty za přestupek spáchaný dne 8.10.2010 podnikl poté, co obdržel oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 10.8.2011, včetně důvodů, o které jednotlivé kroky opíral, a jejich nepříznivých procesních výsledků. Z přehledu je podle žalované zcela zjevné, že předmětná žaloba je jeden z dalších pokusů o revizi všech dosavadních rozhodnutí v této věci, aby žalobce neztratil 2 body v evidenční kartě řidiče. Nejprve uváděl, že nic nepodepsal, pak žádá o prověření případného podpisu na bloku, který ještě ani nemohl vidět, dále argumentuje, že se za něj policistům vydával někdo jiný, ale žádné další kroky v tomto směru neučinil, jako nový argument uvádí znalecký posudek, který si nechal sám vypracovat, a to z kopie -kopie sporného dokumentu. Tento posudek však neřeší, kdo mohl podpis padělat, ani v posudku není zohledněno, že sporný podpis je na malém prostoru, avšak všechny ostatní porovnávací materiály byly psány na širším prostoru včetně srovnávací kopie jiného pokutového bloku. Žalovaná závěrem konstatovala, že pokutový blok obsahuje zákonem stanovené formální náležitosti, tak jak stanoví § 85 odst. 4 přestupkového zákona, a tedy je nelze zpochybňovat -potvrzeno i vyjádřením samotných policistů přítomných při ukládání uvedené blokové pokuty.

Žalobce v replice ze dne 10.8.2012 označil argumentaci žalované ohledně toho, že jeho tvrzení jsou nelogická či účelově měněná, za chybnou. Zdůraznil, že nejprve tvrdil, že se přestupku vůbec nedopustil, když předmětný pokutový blok nepodepsal. Poté co zjistil, že existuje pokutový blok s podpisem údajného přestupce, tvrdil, že předmětný pokutový blok musel tudíž podepsat někdo jiný (nabídl orgánu státní správy i možné vysvětlení toho, kdo tak mohl učinit) a následně předložil znalecký posudek prokazující se 100% jistotou, že předmětný pokutový blok žalobce nepodepsal. Žalobce tedy od počátku tvrdí to samé, tedy to, že se přestupku nedopustil a prokazuje to i v závěru všech správních řízení nezpochybnitelným důkazem -znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví. Žalobce setrval na žalobním petitu.

Řízení ve správním soudnictví upravuje zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí samosoudkyně vycházela ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a napadené výroky rozhodnutí přezkoumala v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.). O věci samé rozhodla podle § 51 s.ř.s. bez jednání.

Žalobce dal k takovému vyřízení věci výslovný souhlas (č.l. 30 spisu). Žalovaná sice trvala na nařízení jednání (č.l. 20 spisu), avšak rozhodnutí bez nařízení jednání opodstatňoval zákonný důvod uvedený v § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., jak bude vysvětleno dále.

Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Předmětem přezkumu je rozhodnutí vydané v odvolacím řízení, jímž odvolací orgán (tj. žalovaná) fakticky zamítl odvolání a potvrdil prvoinstanční rozhodnutí, kterým byl zamítnut návrh žalobce na obnovu řízení proti uložení pokuty v blokovém řízení.

Podle § 84 přestupkového zákona *přestupek lze projednat uložení pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit* (odst. 1). *Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat* (odst. 2). Podle § 85 přestupkového zákona *nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí* (odst. 3). *Pověřené osoby jsou povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena* (odst. 4).

Podle § 100 odst. 1 písm. a) *správního řádu řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.* Podle § 100 odst. 2 *správního řádu účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.* Podle § 100 odst. 6 věty třetí *správního řádu rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, se oznamuje pouze žadateli; ten proti němu může podat odvolání.*

V rozsudku ze dne 6.2.2008, č.j. 3 As 58/2007-117, Nejvyšší správní soud (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz) dovedl nemožnost obnovy řízení o přestupku, který byl projednán v blokovém řízení. Tento rozsudek vychází z teze, podle níž, lze-li pokutový blok nebo s ním související úkon správního orgánu považovat za správní rozhodnutí, může být řízením ve smyslu § 100 odst. 1 správního řádu pouze řízení blokové. Návrhem na obnovu blokového řízení však žalobce fakticky zpochybňuje splnění podmínek pro to, aby vůbec mohlo být toto řízení vedeno. Vrácení řízení do počátečního stádia, konkrétně do fáze před udělením souhlasu s uložení blokové pokuty, by navodilo situaci, za které by nebylo možno v blokovém řízení pokračovat, neboť by nebyla splněna jedna ze zákonem vyžadovaných podmínek, a to souhlas s uložení blokové pokuty. Jakákoli obnova řízení o přestupku, byl-li projednán v blokovém řízení, je tak z povahy věci

vyloučena, neboť podmínkou sine qua non tohoto řízení je souhlas účastníka se zjištěním přestupku a uložením sankce. S ohledem na znění § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu nelze rovněž akceptovat, aby návrhem na obnovu řízení, které v daném případě proběhlo, tj. řízení blokového, bylo ve skutečnosti zahájeno řízení podle § 67 zákona o přestupcích, které ve věci neproběhlo. Obdobnou argumentaci obsahovaly rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31.5.2010, č.j. 4 As 25/2010-34, ze dne 24.7.2008, č.j. 2 As 47/2008-30, ze dne 24.3.2010, č.j. 2 Ans 2/2010-62, ze dne 22.1.2010, č.j. 5 As 65/2009-39, a ze dne 15.1.2009, č.j. 5 As 16/2008-68). První senát Nejvyššího správního soudu dospěl při předběžné poradě ve věci vedené pod sp.zn. 1 As 21/2010 k právnímu názoru, který se od předestřené lišil.

Ve stávající judikatuře panoval dále rozdílný názor na přípustnost soudního přezkumu zamítnutí žádosti o obnovu správního řízení. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30.10.2003, č.j. 6 A 104/2002-40, k takové žalobě není dána žalobní legitimace podle § 65 odst. 1 s.ř.s. a žalobu je zapotřebí odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s., neboť žalobce se domáhal přezkumu rozhodnutí, které je z přezkoumání podle § 68 písm. e) s.ř.s. ve spojení s § 70 písm. a) s.ř.s. vyloučeno. Naproti tomu v rozsudku ze dne 6.2.2008, č.j. 3 As 58/2007-117, či v rozsudku ze dne 19.3.2008, č.j. 3 As 62/2007-4, Nejvyšší správní soud možnosti soudního přezkumu fakticky přitakal, neboť se takovým rozhodnutím meritorně zabýval a jeho soudní přezkum neodmítl.

Jelikož se hodlal první senát Nejvyššího správního soudu od dosud panujícího právního názoru o nemožnosti obnovy řízení o přestupku, který byl projednán v blokovém řízení, odchýlit a jelikož senáty Nejvyššího správního soudu zaujímaly rozdílné právní názory na možnost soudního přezkumu rozhodnutí o zamítnutí žádosti o obnovu správního řízení, předložil obě sporné právní otázky k posouzení rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu.

Rozšířený senát rozhodl o posuzovaných právních otázkách v usnesení ze dne 12.3.2013, č.j. 1 As 21/2010-65 (dostupné na www.nssoud.cz). Výsledný právní názor vyjádřil ve dvou právních větech, a to:

I. Obnova řízení na žádost účastníka podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu přichází v úvahu u přestupku, který byl vyřízen v blokovém řízení postupem podle § 84 a násl. zákona o přestupcích, jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení.

II. Rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o obnovu správního řízení podléhá soudnímu přezkumu.

Úkolem rozšířeného senátu je sjednocovat judikaturu Nejvyššího správního soudu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12.6.2007, č.j. 2 Afs 52/2006-86, publikováno ve Sb. NSS 1762/2009), a tím současně i napomáhat jednotě v rozhodovací praxi soudů krajských. Vyslovenými právními názory se proto cítí být zdejší soud vázán.

S ohledem na předmět řízení, z něhož vzešlo napadené rozhodnutí, a vzhledem k právnímu závěru formulovanému v druhé větě usnesení rozšířeného senátu platí, že i rozhodnutí, kterým bylo v odvolacím řízení zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o zamítnutí žádosti o obnovu řízení, je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. a podléhá soudnímu přezkumu.

Pakliže se žalobce domáhal obnovy blokového řízení, stala se pro soud východiskem posouzení možnosti obnovy tohoto specifického druhu správního řízení výše citovaná první právní věta z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu a k ní se vážící argumentace v odůvodnění.

Vycházejí z podmínek pro uložení pokuty v blokovém řízení zakotvených v § 84 odst. 1 přestupkového zákona, Nejvyšší správní soud dovodil, že přípustnost obnovy řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu závisí prioritně na tom, co žadatel v žádosti na obnovu řízení zpochybňuje. Podle Nejvyššího správního soudu „...nemůže obnova řízení o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu přicházet v úvahu tehdy, když žadatel v žádosti o obnovu řízení nezpochybňuje svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a toliko brojí proti skutkovým zjištěním v něm učiněným. V takovém případě musí být žádost o obnovu řízení podle § 100 odst. 6 věty třetí správního řádu bez dalšího zamítnuta.“ Naproti tomu „Žádost o obnovu řízení podanou podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, v níž žadatel uvádí, že neudělil souhlas s vyřízením přestupku v blokovém řízení, tedy není možné bez dalšího zamítnout. Naopak příslušný správní orgán se jí musí zabývat a, jsou-li splněny další podmínky pro obnovu řízení, zjistit, zda je toto tvrzení žadatele o obnovu pravdivé, či nikoliv. ...Jestliže správní orgán rozhodující o obnově řízení se po provedeném šetření neztotožní s tvrzením obviněného o neudělení souhlasu s vyřízením přestupku v blokovém řízení, žádost o obnovu blokového řízení podle § 100 odst. 6 věty třetí správního řádu zamítne a toto rozhodnutí oznámí žadateli, který proti němu může podat odvolání. O něm podle § 89 odst. 1 správního řádu rozhoduje správní orgán nejbližší nadřízený správnímu orgánu, který žádost o obnovu řízení zamítl ...Pokud naopak správní orgán rozhodující o včasné žádosti o obnovu řízení po provedeném šetření učiní zjištění o zfalšování podpisu či o záměně identity obviněného z přestupku na pokutovém bloku, rozhodne podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu o obnově blokového řízení.“

Žalobce se obnovy řízení domáhal proto, že podpis na pokutovém bloku není jeho, v uvedený den vozidlo neřídil a nemohl se tak dopustit ani předmětného přestupku. Jinými slovy zpochybňoval svůj souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení s argumentací, že skutek nespáchal a pokutový blok ve skutečnosti podepsala osoba jiná. Tvrzení o absenci svého podpisu na pokutovém bloku prokazoval k žádosti přiloženým znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví, odvětví ruční písmo. Zfalšování podpisu žalobce na pokutovém bloku je nepochybně nutné ve smyslu usnesení rozšířeného senátu považovat za přípustný důvod pro obnovu řízení ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Žalobcovu žádost tudíž nebylo možné bez dalšího zamítnout, nýbrž správní orgány byly povinny se žádostí věcně zabývat.

Jak je zřejmé z výše předestřené konstatace odůvodnění obou rozhodnutí, správní orgány obou stupňů žalobcovu žádost věcně posuzovaly. Potud byl jejich postup legální.

Dopravní inspektorát v prvoinstančním rozhodnutí sumarizoval podklady, z nichž při posouzení žádosti žalobce vyšel, mimo jiné zmínil i znalecký posudek, a aniž uvedl, jaká konkrétní zjištění z jednotlivých podkladů učinil a jak je hodnotil, zaujal názor, že o zjištění policisty na pokutových blocích stvrzených žalobcovým podpisem nemá pochybnosti. Falšování žalobcova podpisu, tj. žalobcem tvrzená dříve neznámá skutečnost jako předpoklad pro povolení obnovy řízení, nebylo podle dopravního inspektorátu prokázáno. Žalobce má možnost podat trestní oznámení pro podezření z přečinu poškození cizích práv dle § 181 trestního zákona. „*Teprve až bude pravomocným rozhodnutím soudu prokázáno, že p. Dietz byl onou osobou poškozen na cizích právech, ... bude prokázáno i spáchání přestupku jinou osobou, ... a tím dojde k prokázání dříve neznámé skutečnosti, která existovala v době původního řízení, jak je správním řádem požadováno jako podmínka pro obnovu řízení.*“ Žalovaný v napadeném rozhodnutí podpořil závěr dopravního inspektorátu, že údaje na pokutových blocích jsou správné i z hlediska osoby přestupce (tj. žalobce), argumentací o ověření totožnosti na místě předloženým dokladem a porovnáním fotografie s podobou přestupce, lustrací osoby v centrálním registru osob a o zaznamenání čísla řidičského průkazu do pokutového bloku. Poté sice ocitoval (na rozdíl od dopravního inspektorátu) závěr znaleckého posudku, nicméně se zcela ztotožnil s právním názorem dopravního inspektorátu, že předpokladem pro vyhovění žádosti o obnovu řízení z důvodu tvrzeného falšování podpisu na pokutovém bloku je pravomocné rozhodnutí ve věci trestného činu poškození cizích práv podle § 181 trestního zákona, kterým bude „*prokázáno, že se pan V.D. přestupku ze dne 8.10.2010 nedopustil.*“ Žalovaný dodal, že v takovém případě by postupem podle § 100 odst. 4 správního řádu bylo pravomocné rozhodnutí o přestupku vydané v blokovém řízení dne 8.10.2010 zrušeno. Lze tedy shrnout, že dopravní inspektorát ani žalovaný žalobcem předložený a z jeho pohledu kardinální důkaz k tvrzenému důvodu obnovy blokového řízení - znalecký posudek - fakticky nehodnotili.

Podstatou žaloby je spor mezi účastníky řízení, zda v situaci, kdy žalobce tvrdil, že podpis na pokutovém bloku není jeho podpisem, byl správní orgán rozhodující o obnově řízení povinen sám posoudit a zhodnotit žalobcem na podporu svého tvrzení předložený znalecký posudek z oboru písmoznalectví, odvětví ruční písmo, a v případě pravdivosti takového tvrzení (za současného splnění dalších zákonných předpokladů) žádosti žalobce o obnovu blokového řízení vyhovět, jak se domnívá žalobce, nebo zda nezbytným předpokladem pro povolení obnovy řízení z žalobcem tvrzených důvodů je až pravomocné rozhodnutí soudu, kterým bude osoba od žalobce odlišná, falšující žalobcův podpis na pokutovém bloku, uznána vinnou ze spáchání trestného činu poškození cizích práv dle § 181 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákona, jak tvrdí žalovaná.

Soud zastává právní názor shodný s žalobcem, a to z následujících důvodů:

Obnova správního řízení na žádost účastníka řízení podle § 100 a § 102 správního řádu je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému meritornímu rozhodnutí, které vykazuje nedostatky ve zjištění skutkového stavu věci nebo nedodržení některých procesních podmínek. Obecně má dvě stadia, a to řízení o povolení obnovy řízení a (je-li žádosti vyhověno) nové řízení ve věci. Nejsou-li splněny zákonné předpoklady pro povolení obnovy řízení, druhé stádium řízení se nekoná.

Přezkoumávané rozhodnutí je výsledkem prvního stádia obnovy řízení. V něm správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, posuzuje „pouze“ to, zda jsou splněny všechny zákonem stanovené podmínky obnovy řízení.

K obligatorním podmínkám obnovy řízení patří krom jiných (např. pravomocné správní rozhodnutí, dodržení lhůty, apod.), že je dán některý ze zákonem taxativně stanovených důvodů. V případě obnovy řízení na základě žádosti účastníka řízení normuje shora citovaný § 100 správního řádu dvě skupiny důvodů: zaprvé vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, avšak účastník, jemuž jsou ku prospěchu, je nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými (odst. 1 písm. a) nebo zadruhé bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem pro rozhodnutí vydané v řízení, jež má být obnoveno (odst. 1 písm. b). K oběma skupinám váže správní řád další obligatorní podmínku materiální povahy, bez jejíhož splnění nemůže o žádosti účastníka řízení kladně rozhodnout, že totiž předmětné skutečnosti, důkazy či rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem řízení, o jehož obnovu je usilováno.

Žalobce v posuzovaném případě opíral žádost o obnovu blokového řízení o tvrzení, že jeho podpis na pokutovém bloku byl zfalšován. Jinými slovy tvrdil, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v době původního řízení, žalobci jsou ku prospěchu a současně je nemohl uplatnit v původním blokovém řízení, protože nebyl projednání přestupku osobně přítomen. Doručením žádosti věcně a místně příslušnému dopravnímu inspektorátu bylo zahájeno řízení o obnově blokového řízení (§ 44 odst. 1, § 100 a 102 správního řádu). Svou žádostí zároveň žalobce vymezil správnímu orgánu předmět řízení. Jestliže podle § 100 odst. 2 věta poslední správního řádu platí, že o obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, pak právě dopravní inspektorát byl tím správním orgánem, do jehož kompetence zákonodárce svěřil právo a současně povinnost posoudit, zda jsou splněny všechny zákonem stanovené podmínky pro povolení obnovy řízení, tedy včetně žadatelem (tj. žalobcem) tvrzeného důvodu, že to nebyl on, kdo souhlasil s projednáním spáchaného přestupku a s uložením blokové pokuty a že podpis na pokutovém bloku není jeho podpisem. Právní názor dopravního inspektorátu a žalovaného (že předpokladem pro povolení obnovy řízení je až pravomocné rozhodnutí soudu, kterým bude osoba falšující žalobcův podpis na pokutovém bloku, uznána vinnou ze spáchání trestného činu poškození cizích práv dle § 181 trestního zákona) naproti tomu nenachází za dané právní situace oporu v žádném procesním ustanovení přestupkového zákona ani správního řádu. Navíc k povolení obnovy řízení postačí, bude-li prokázána pravdivost tvrzení žalobce, že podpis na pokutovém bloku není jeho. V žádném případě pak nelze kladné rozhodnutí o takové žádosti podmiňovat zjištěním skutečného pachatele přestupku. To však současně neznamená, že bude-li určitá (od žalobce odlišná) osoba pravomocně odsouzena pro trestný čin podle § 181 trestního zákona, nepřichází v úvahu použití takového rozsudku jako stěžejního důkazního prostředku pro rozhodnutí o žádosti o obnovu blokového řízení.

Řízení o povolení obnovy řízení je zákonem upraveným druhem správního řízení, pro které platí, že neobsahuje-li příslušná část hlavy X. správního řádu zvláštní procesní ustanovení, spravuje se obecnými ustanoveními o správním řízení. I pro řízení o povolení obnovy řízení tudíž platí zásada zakotvená v § 3 správního řádu, že správní orgán je povinen

postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Stejně tak platí ust. § 51 odst. 1 správního řádu, dle něhož k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek. Podle § 52 téhož zákona účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Nelze dále nezmínit ust. § 50 správního řádu, dle něhož pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (odst. 4).

Žalobce na podporu svého tvrzení o zfalšování podpisu na pokutovém bloku předložil znalecký posudek z oboru písmoznalectví, odvětví ruční písmo, vyhotovený znalkyní zapsanou v seznamu znalců, který byl vypracován za účelem odborného posouzení skutečnosti „Zda kopie podpisu předpokládaného znění „D...“ na kopii pokutového bloku N 7884915 ze dne 08.10.2010 je kopií pravého podpisu V.D.“. Znalecký posudek obsahuje závěr, že „Kopie policejně ověřené kopie podpisu předpokládaného znění „D...“ na kopii pokutového bloku N 7884915 je jednoznačně kopií padělku.“.

Jelikož procesní výsledek řízení o žádosti žalobce zcela závisel na posouzení otázky, zda podpis na pokutovém bloku je žalobcův či osoby od žalobce odlišné, nabyt znalecký posudek žalobcem předložený jednoznačně povahy důkazu stěžejního a současně potřebného ke zjištění stavu věci ve smyslu § 52 správního řádu. Dopravní inspektorát (potažmo žalovaný) tak byl povinen dle výše citovaných ustanovení správního řádu se znaleckým posudkem řádně zabývat, provést jím důkaz, eventuálně v případě nejasností (např. naznačovaných ve vyjádření žalované k žalobě) znalkyni vyslechnout či zadat revizní znalecký posudek. Jako jeden z podkladů pro rozhodnutí měl být znalecký posudek posouzen samostatně i ve spojení s dalšími podklady, ze kterých správní orgány při rozhodování vycházely, a takové hodnocení mělo nalézt odraz v odůvodnění písemného vyhotovení rozhodnutí.

Pakliže správní orgány výše popsáním způsobem nepostupovaly, porušily shora citovaná procesní ustanovení, včetně zásady materiální pravdy zakotvené v § 3 správního řádu. Pochybení dopravního inspektorátu neodstranila ani žalovaná, žalobcem předloženým důkazem se nezabývala a žádným způsobem jej nehodnotila. Procedurální pochybení správních orgánů obou stupňů je nutné kvalifikovat jako podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.).

Samosoudkyně shledala žalobu ve shora uvedeném rozsahu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušila pro vady řízení (§ 78 odst. 1, § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.). Protože rozhodnutí žalovaného zrušila, vyslovila současně, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Právním názorem, který vyslovila ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán, jak stanoví § 78 odst. 5 s.ř.s. To znamená, že bude povinna se s žalobcem předloženým znaleckým posudkem řádně věcně vypořádat a ve spojení

s dalšími důkazy znovu posoudit (ne)existenci důvodu pro obnovu blokového řízení z pohledu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu (výrok I. rozsudku).

Jen pro úplnost soud dodává, že v tomto řízení je předmětem přezkumu rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o obnovu řízení. Proto mu nepřislušeno zabývat se žalobcovou námitkou, zda rozhodnutí vydané v blokovém řízení je nicotným správním aktem či nikoliv.

Ve smyslu § 60 odst. 1 s.ř.s. samosoudkyně přiznala úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení. Žalobce požadoval určit odměnu za zastupování advokátem dle vyhl. č. 484/2000 Sb. Tuto vyhlášku na posuzovaný případ aplikovat nelze, protože řízení o žalobě bylo u zdejšího soudu zahájeno dne 22.5.2012, tj. po účinnosti s.ř.s. (§133 s.ř.s.). Právo na náhradu nákladů řízení žalobci náleželo v rozsahu zaplaceného soudního poplatku 3.000 Kč a odměny advokáta za tři úkony právní služby [jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. a), dva úkony podle § 11 odst. 1 písm. d)] podle vyhl.č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen advokátní tarif). Sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle s.ř.s. činí částku 2.100 Kč (§ 9 odst. 3 písm. f), § 7). Podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku ve výši 300 Kč. Protože žalobce byl zastoupen advokátem, který je plátcem DPH, příslušelo mu zvýšení odměny o částku odpovídající této dani, tj. o částku 1440 Kč (sazba 20%), kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zvláštního právního předpisu a která patří k nákladům řízení (§ 57 odst. 2 s.ř.s, § 19a advokátního tarifu). Celkem má žalobce právo na náhradu nákladů řízení ve výši 11.640 Kč. Lhůtu k plnění stanovila samosoudkyně podle § 160 odst. 1 zák.č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s. a místo plnění určila v souladu s § 149 odst. 1 zák. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 26. dubna 2013

JUDr. Jana Daňková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Martina Kerberová